

Reisverslag

Vogel-natuurvakantie naar Marokko

المغرب
رحل

1~13 maart 2026

Met: Marijke Bom, Peter van den Dries en Ben Akkermans

1 Maart

Kwart voor 4, de wekker loopt af. Het gaat beginnen. Ralph staat om half 5 voor de deur om ons, Marijke, Peter en mij naar Eindhoven airport te brengen. Het inchecken verloopt prima en we zitten al om half 6 achter de controles aan de koffie. De Boeing 737-800 van Transavia staat al gereed en we kunnen mooi op tijd, half 8, instappen. Na 3 uur en 20 min landen we in Marakech. Het is licht bewolkt bij 16 gr. Snel de auto, een citroen 4C, opgehaald en op weg door de hoge Atlas naar het zuiden.

Het rijdt prima over een nieuwe weg met wat haarspeldbochten over de Tizi Tichka pas, 2260 meter. Hier even tijd om de benen te strekken tussen de stalletjes van de souvenir verkopers en een koffie te drinken.

Mooie uitzichten met sneeuw op de bergen. Om 17.00 uur konden we inchecken bij het appartement Jannat in Quarzatate waar we een geheel appartement hebben voor ons drieën voor 50 Euro. Voor het avondmaal belanden we in restaurant Amsterdam. Het is hier de omgekeerde wereld, we bestellen een menu. Met voor- hoofd en nagerecht. We krijgen eerst baklava, cake, dadels en een pannenkoekjes. Dan jus d'orange en thee en een hardgekookt ei met een croquet en daarna een schaal met warme olijven, kaas en gehaktballetjes vreemde volgorde maar toch met een goed gevuld gevoel terug naar ons onderkomen.

2 Maart

Tegen 8.00 uur staan we op. En rond 8.30 uur verlaten we het hotel zonder ontbijt, wegens de Ramadan. Als we de auto instappen zien we huisgierzwaluwen die in een rijtje achter elkaar langs de huizen vliegen. Op de rand van een gebouw zit een huisgors vrolijk zijn lied te zingen. Een mooi begin van de dag.

Eerst inkopen doen voor een veldontbijt en daarna op stap. Vandaag gaan we eerst naar het stuwmeer, Barage el Mansour Eddhabi, ten oosten van de stad. Het is niet ver rijden. Onderweg erheen zien we een woestijntapuit. Bij het meer vliegen volop zwaluwen, boeren- huisrots- en een enkele roodstuitzwaluw. De waterstand van het meer heeft in vroegere dagen een beduidend hogere stand gehad. Langs de waterrand scharrelen witte kwikstaarten en kuifleeuweriken. Op het water oppervlak zitten wat meerkoeten futen en aalscholvers. Hiervoor zijn we niet naar Marokko gekomen. Gelukkig brengt een snel overvliegende valk wat beroering. Wij denken dat het de, Barbarijse valk was. We besluiten om terug te keren naar de N10 en een stuk verderop ons geluk nog eens te beproeven.

We verlaten de N10 en rijden een golf resort binnen wat waarschijnlijk vroeger ook betere tijden gekend heeft. Een aantal villa's lijkt bewoont te zijn maar er staan er ook vele leeg.

De weelderige tuinen zijn een aantrekkelijke plaats voor buul buuls, zeker als er een tuinslang ligt te lekken wat een badje creëert voor ze. Op een gegeven moment zitten er wel 10 te badderen. Ook hier weer veel zwaluwen. In de verte zien we een roofvogel in een struikje in het water zitten, het blijkt een vrouwtje bruine kiekendief te zijn. Voordat we weg gaan zien we, vlak bij, op de grond een aantal Europese kanaries op de grond scharrelen. Het enige bankje in het gebied nodigt ons uit voor de veld lunch.

Daarna vertrekken we richting Boumalne Dades waar we de komende twee nachten zullen overnachten. Omdat het nog redelijk vroeg is 14.00 uur besluiten we de Gorges des Dades in te rijden.

Op de aanloop naar de pas passeren we een uitzichtpunt waar de rotsen prachtig zijn uit geërodeerd. Ze worden de apen handen genoemd.

Het uitzicht is prachtig, aan de overkant ligt een stadje waarvan de huizen wel 50 kleuren terra cotta hebben.

We rijden dieper de kloof in en maken een stop bij een verlaten terras. De stoelen en tafel staan klaar voor een theestop uit eigen thermosfles.

En dan begint de klim naar de pas een geweldig labirint van haarspeldbochten om boven te komen. Boven is het koud en de cafés zijn gesloten.

Een goedmaker is de blauwe rots lijster die mooi voor ons loopt te pronken.

Onderweg een mooi tafereeltje Foto: Peter

We zakken weer af naar Boumalne waar we inkwartieren in hotel Auberge des jardins du Dades. We worden hartelijk ontvangen met thee en de houtkachel wordt aangestoken. Voor vanavond staat er tajine op het menu.

3 Maart

Vanmorgen vroeg opgestaan, 6.00 uur, het ontbijt zou om 6.30 uur klaar staan, door miscommunicatie werd het 7.00 uur. De gids die om 7 uur bij ons zou zijn appte dat hij op een andere plaats op ons stond te wachten. Communiceren valt niet mee hier. Opgewekt gaan we tegen achten op stap met Hassan, jonge vent en ziet elke beweging tussen de stenen.

Als eerste liet hij ons een uiterst giftige pofadder zien. Er zat gelukkig niet veel beweging in het beestje omdat het erg koud was 6 Gr. Het zou er qua temperatuur niet veel beter op worden met 1 Gr tijdens een hagelbui in de middag. De eerste teleurstelling was dat het nest van de oehoe leeg was (of het beest zat te diep in het nest gedoken vanwege de kou.) Gelukkig kregen we nog twee nesten te zien met hetzelfde probleem. Maar er zaten wel 2 mannetjes aan de overkant in een nis die zich mooi lieten fotograferen.

Hij liet ons nesten zien van: slangenarend met een rondcirkelend stelletje lannervalken die nog stevig aan het baltsen waren, ook een nest van een arend- buizerd met ook een mannetje erbij en tientallen woestijn vinken.

En verschillende tapuiten, zwarte, witkruin, en na lang zoeken een woestijn tapuit. En passant 3 hopen. We rijden nog naar een andere plaats om zandbuikhoenders te gaan zien. Helaas die waren er niet maar wel 4 Renvogels in prachtkleed .

Lannervalk

Renvogel

Ondertussen wordt het zwaar bewolkt en steekt er een hevige storm op en het begint erbij te hagelen. We nemen afscheid van Hassan, de arme man moet nog op de fiets naar huis. Een aanbeveling waardige gids. We zullen hem nog eens met 5 sterren liken op zijn Web site. Wij eten wat in de auto. De hagel gaat over in sneeuw.

Wij gaan met de auto naar de kloof van Todra. De sneeuw wordt weer hagel en de temp. zakt naar 1°. Na 40 minuten rijden zijn we er. Onderweg prachtige vergezichten en loodrecht oprijzende kloof wanden. Indrukwekkend. Af en toe komt de zon er weer door.

De indrukwekkend Todra kloof met steile loodrecht oprijzende wanden tot wel 200 meter hoogte
Wij gaan terug naar ons guest house voor de Iftar. Vanavond cous cous met kip.

4 Maart

Om half zeven opgestaan. Niet zo best geslapen wegens de kou. Het is wel zonnig en het nodigt mij uit om een stukje te gaan lopen. De hop laat zich horen en even later zie ik er drie in een boom zitten. Een wat vreemd zingende vink blijkt een Atlas vink te zijn.

Het kasteel (Kachba) ligt mooi in de zon. Een foto waard. Om half acht ontbijt, koffie zoete broodjes en een omeletje. Half negen vertrek naar Mezougza 260 km verder op. Onderweg net buiten Boumalne stoppen we waar we gisteren weggestormd zijn. Hier zouden we gisteren, zandhoenders moeten hebben gezien. We zien weer de 4 renvogels tussen een kudde schapen en geiten Een nieuwe soort de gewone tapuit en mooi van dichtbij een koppel woestijn tapuiten.

Ook nog 2 woestijn ratten (Een soort schiesel)

Net als we weg rijden vliegen er twee Sahel zandhoenders op: missie geslaagd. We rijden verder oostwaarts, lange rechte weg door een droge steenwoestijn. We hebben nog 220 km voor de boeg. Hoe verder we richting Oost rijden hoe armoediger de leefwijze van de mensen word. Onderweg maken we een stop voor de lunch bij een drinkplaats voor schapen.

Tijdens het eten komen diksnavel- en kortteenleeuweriken vlak voor onze neuzen drinken uit een poeltje waar het lekwater heen loopt. En er komt een grote groep zandhoenders overgevlogen. Waarschijnlijk de sahel soort.

Woestijnvink

Het landschap veranderd van een steenwoestijn naar een zandwoestijn. Het is er zo droog dat de palmbomen afsterven. Tegen vier uur komen we bij ons beoogd hotel waar we ondanks reservering en het betaald te hebben te horen krijgen dat onze boeking gecancelld is. Het heeft wat voeten in de aarde alvorens we wat nieuws gevonden hebben. Aardig hotelletje we halen nog een paar blikjes bier bij de burens en dan kunnen we aan de avond beginnen. Om acht uur wordt het eten geserveerd. Morgen gaan we met de gids op pad

5 Maart

We worden vanmorgen om 06.00 uur gewekt door een haan. Eruit en ontbijt om 6.30 uur. Om 7.00 uur komt onze gids, Moha, ons ophalen met zijn Toyota 4 wheel drive. We gaan op weg naar een drinkplaats voor zandhoenders. Hij rijdt zonder aarzelen het losse zand in en op de stukken die een grindbodem hebben wordt zeker niet langzamer gereden. Er wordt diverse keren gestopt om naar een vogel te kijken.

We zien: witband en rosse leeuweriken en op 5 mtr. afstand een groepje van 12 sahelzandhoenders. Na een dik half uur komen we aan bij de drinkplaats, een waterput waar wat water lekt. Eerst zien we een groepje van zo'n 30 Sahelzandhoenders. Dat wordt aangevuld tot zo'n honderd vogels. Af en toe vliegen ze op en na met zijn allen een rondje gevlogen te hebben weer luid kwebbelend terug komen. Ondertussen blijken er iedere keer enkele vogels te blijven zitten. Na goed kijken blijken dit kroonzand hoenders te zijn.

Na volop genoten te hebben van de vliegshow vertrekken we naar een plaats waar een Egyptische nachtzwaluw gezien is.

Er staan al enkele andere vogelaars te kijken. Er wordt ons gewezen waar de vogel zit. Ze zetten de telescoop op en wijzen ons waar te kijken. Opeens valt het kwartje en krijg ik hem te zien. Ik had het hele beest de gehele tijd voor een steen aangezien. Ongelooflijk hoe iemand een nachtzwaluw kan vinden. Voldaan gaan we weer op weg naar de enige boom in de wijde omgeving voor de lunch die door de vrouw van onze gids is klaargemaakt. Marokkaanse vegetarische pizza met veel Raz-el hanoet kruiden. Lekker.

Hierna volgt weer een rit door de woestijn naar een groot stuwmeer. Wat een contrast woestijn en dan een grote waterplas. We zien er flamingo's en casarca eenden. We hebben het idee dat onze gids er genoeg van heeft, wegens de ramadan nog niets gegeten vandaag, en terug naar huis wil. We nemen allerhartelijkst afscheid en gaan naar ons hotel L'Homme du Désert waar we weer om 20.00 uur het diner voorgeschoteld krijgen. Gisteravond ook hier gegeten, all inclusief, Tajine met kip en frieten en veel net gaar gekookte groenten. Ben benieuwd veel beter als gisteren kan het niet worden.

6 Maart

Dezelfde haan van gisteren heeft ons vandaag weer gewekt, 6.30 uur. Peter en ik gaan eruit, Marijke is nog niet uitgeslapen en blijft nog even liggen. Wij vertrekken naar het meer 5 minuten rijden achter ons hotel. Het is zonnig en windstil het meer ligt er spiegelglad bij. Vanuit de verte zien we een grote groep flamingo's, zij zien ons ook en vliegen op. Dit geeft een spectaculair gezicht met hun rosse met zwart afgezette vleugels aan de onderzijde. Niet verwacht omdat ze zeldzaam zijn een groep van 53 marmereenden. Veel steltkluten met ertussen 3 gewone kluten en dat in het prachtige zonlicht.

Omdat we om 10 uur hebben afgesproken in ons hotel, L' homme du Désert, voor het ontbijt moeten we weer terug. Marijke is ondertussen [BA1] ook wakker en staat ons al bij de poort op te wachten. Na het ontbijt vertrekken we voor een ritje richting zuid en slaan een weg in naar het einde van de wereld. (grens met Algerije) in een dorpje houdt de weg op. Een kopje koffie uit de thermos onder een acacia , lekker in de schaduw, het is al 27°, maakt er een geslaagde dag van.

Onderweg hierheen stoppen we even bij een kudde kamelen die zich tegoed doen aan de meest doornachtige struikjes. Het wat frissere groen ernaast laten ze staan. Ieder zijnen meug zeggen ze dan in Tilburg. Op de terugweg rijden we door een stuk land waar akkerbouw zou moeten plaatsvinden. Het ziet er allemaal erg droog uit en zelfs sommige aanvoer goten zijn volledig met zand dicht gestoven. Na nog wat discussie welke roofvogel er komt over gevlogen rijden we weer terug naar ons onderkomen. (Volgens mij was het een savannen arend, uiterst zeldzaam hier.) Het eten hier is voortreffelijk. Gisteren macaroni met gehakt balletjes en gegrilde aubergine schijven. Vandaag friet met schaslik en bloemkool. Benieuwd wat de dag van morgen gaat brengen.

Hotel L' homme du Désert, interieur

7 Maart

Vanmorgen gewekt door een balkende ezel om 6.30 uur. We hebben om 7.00 uur het ontbijt besteld. Vandaag staat er een lange, bijna 400 km, rit op het programma. De programmering van het ontbijt loopt wat uit omdat de beheerder zich verslapen had. Als het half negen is verlaten we het hotel.

Voor de eerste 150 km gaan door een verlaten steenwoestijn.

In een dorpje zien we nog net dat er een kameel gemolken wordt. Van lieverlede doemen zowel links als rechts de eerste uit geërodeerde bergen op van de anti Atlas. Mooie rotspartijen met af en toe enkele acacia's later overgaand met alleenstaande palmbomen flaneren de weg.

Vooral bij de dorpjes staan veel palmtuinen, echter de meeste zijn totaal verdroogd door water gebrek. Rond de middag houden we veldlunch op een omgezaagd palmboomstam. Om onze picknick plek loopt een kudde geiten die totaal niet geïnteresseerd zijn in ons. Er loopt ook een ezeltje bij waarmee we vrienden maken als hij de restjes brood van ons krijgt.

Onderweg proberen we af en toe naar de grootste rivier van Marokko, de Draa, naar vogels te gaan kijken. Maar deze is geheel droog gevallen. Wel zien we bij de drooggevallede rivier mooi 6 herten. De pass door anti Atlas, 1600 meter is indrukwekkend, men heeft hier een mooie weg aangelegd dwars door het rotsgebergte. Een poging om bij het stuwmeer bij Quarzazate te komen strand omdat we voor een gesloten slagboom komen te staan en vriendelijk verzocht worden om te keren. Niet treuren verder naar ons hotel, Lazal, waar we een kamer krijgen op de derde verdieping. Geen lift, dus 87 traptreden oplopen, goed voor de conditie na een gehele dag in de auto zitten. Het hotel serveert van wegen de heilige Ramadan geen avond eten en geen ontbijt. Tegenover het hotel zit een snackbar waar we voor 15 Euro een pizza, salade Marocaine en een 7 up bestellen. (de prijs is voor 3 personen) Nog een espressootje in het café ernaast, kunnen we ook nog even de voetbalwedstrijd Barcelona Atletico Madrid mee pikken. Zien we Frankie nog eens in actie. Morgen nog een lange rit en zouden dan aan de Atlantisch oceaan moeten staan.

8 Maart

Goed geslapen vannacht. Het hotel serveert geen ontbijt, er is wel de mogelijkheid om een ketel water op te zetten. We maken er een kopje thee van een zakje dat al meer dan een jaar in mijn rugzak zat. Belegen thee zullen we maar zeggen met weinig smaak.

Op weg naar een Carrefour stoppen we per ongeluk voor een bakkerswinkel die nog geen brood had maar wel croissants en amandel taartjes. Ook niet slecht voor ontbijt. Het is zonnig, nog wat fris 10°. Nog even tanken en de ramen schoon maken en dan kunnen we aan de 380 km lange rit beginnen. Het eerste stuk is met veel bochten. Gelukkig is er weinig verkeer op de weg en we kunnen goed doorrijden.

Voor het eerst zien we een picknick plaats langs de weg waar we natuurlijk gebruik van maken. Er is een waterbak bij voor het wassen van handen en voeten voordat men gebruik kan maken van het aanwezige bidmatje. Wij drinken er koffie en nemen er een stuk overdaags brood bij. Er komt een familie op een ander bankje zitten maar die zijn zo weer weg. Waarschijnlijk omdat wij de ramadan ontheiligen.

Wij gaan verder naar de middag stop en nemen onze amandel koeken met koffie op een steen onder een Argan boom. Het staat er vol met een soort wilde bruine hyacinten.

Tenslotte bereiken we Agadir waar we in een verkeerskluwen geraken. Dit geheel akoestisch begeleid door een luid claxon orkest wat waarschijnlijk ook wel gewaardeerd zal zijn geworden door de koeien die hoog in de veewagen staan. Gelukkig komen er twee gendarmes de kluwen ontrafelen.

Wij vervolgen onze rit naar, het door de vogelgids, het punt waar de rivier de Souss in de oceaan uitmondt. Hier zou veel vogelleven moeten zijn wat nu wat tegenvalt omdat het hoog tijd is. Wel komt er mooi een havikarend overgevlogen.

Het laatste stuk brengt ons naar Sidi rabat waar we intrek nemen in appartement.

Warm appartement see view. We worden er aller hartelijkst ontvangen. En omdat er geen restaurant in de omgeving is biedt de beheerder aan om zijn moeder te vragen voor ons te koken. Tegen 20.30 uur wordt er een Tajine bezorgd met kip en aardappelen. Lekker gegeten.

9 Maart

Prima geslapen in ons appartement met wekservice, 5.45 uur, van de Imam. Om iets voor zeven gaan Peter en ik voor een wandeling naar het Nationaal park Sousse Massa een duingebied net achter ons onderkomen.

Grasmus

Kleine zwartkop

Diadeem roodstaart ♂

Al bij het openen van de deur zien we een steenuil op een uitgebloeide bloemstengel van een agave zitten. Goed begin van de dag. En dan komen de nieuwe vogelsoorten van deze reis: een zingende nachtegaal, roodborsttapuit, zwartkop en kleine zwartkop, Atlas grasmus, braamsluiper en graszanger. De tijd vliegt voorbij en we moeten veel te vroeg omkeren voor het ontbijt dat om 8.30 uur bezorgd wordt. Qua weer wordt het een perfecte dag bijna windstil en een warm zonnetje bij 23°

We gaan met de auto een rondrit langs de rivier maken. Hier en daar staat er nog water in de rivier wat als een magneet op vogels werkt zoals flamingo, cetti's zangers en steltkluten. Ook hier weer de tijd veel te kort.

We moeten om drie uur terug zijn om met een gids naar de heremiet ibissen te gaan. Een korte stop op een markt geeft mooie foto's. Met de gids vertrekken we met de auto langs het strand over een mulle zandweg. Het moet met een behoorlijke snelheid om niet te blijven steken. Het lijkt Parijs Dakar wel. Arme Citroën D4. Bij een zeewater ontzilting fabriek rijden we door een groep van wel duizend kl. mantel meeuwen. En dan zien we 2 heremiet ibissen overvliegen. Onze gids maant ons om snel in hun vlucht richting te rijden.

Maar hij weet al waar we heen moeten nl. naar een mestvaalt achter een boerderij. En ja hoor op de kippenmesthoop lopen 7 ibissen samen met wel 30 koereigers. Volgens de gids zoeken ze hier naar insecten. Maar ik zie ze ook rotte eieren en dode kuikens naar binnen werken. Peter fotografeert zo aandachtig dat hij niet ziet dat hij de mestberg inloopt. Hierdoor hebben we op de terugweg een heerlijk penetrante odeur in de auto. Al met al toch een aardige ervaring. Tegen zessen zijn we weer terug, douchen en dan komt de Tajine met kip op tafel. Lekker eten, denken aan een glas wijn of een glas bier, en een glaasje water drinken. Morgen naar de hoge Atlas.

De paarse stengel is een soort bremraap
(*Phallus marocaine*)

10 Maart

Vannacht de steenuil horen roepen. Om half zeven worden we gewekt door Guten morgen Sonnenschein op mijn telefoon.

Eerst gaan Peter en ik naar het veldje aan de zee waar we gisteren een griel gezien hebben. Volgens onze gids van gisteren zouden er in de morgen meerdere te zien moeten zijn. Waarachtig hij heeft gelijk gehad. Eerst zien we er 4 daarna nog een paar totdat we er wel 20 in de kijker kregen. Om half negen wordt wederom op de kamer het ontbijt geserveerd. Om negen uur vertrekken we naar de hoge Atlas. De keuze is gevallen op de landelijke weg in plaats van de autoweg. Het rijdt rustig door het boerenland met veel korenvelden. Op veel plekken staat de tarwe al in de aar. We maken een korte stop in Taroudant waar we door de bedrijvige stad rijden.

De stad is geheel ommuurd met een lemen muur.

Verse kruiden handelaar en verschillende soorten munt.

Pauze bij een argan boomgaard

Helaas wegens de Ramadan zijn de cafés gesloten. Daarom maar een stuk verderop zelf een Nescafeetje gemaakt en er een in de stad gekochte croissant bij genuttigd. We verlaten hier de "snelweg" en gaan de hoogte in naar ons nieuwe onderkomen in Tisi n'nest op 2090mtr. hoogte.

Er wordt flink aan de weg gewerkt. De afgegraven flanken van de bergen geven fraaie plaatjes van de gelaagdheid van het gesteente. Halfweg de weg in de bergen drinken we een koffie in een kiosk. De uitbater vertelt ons over de aardbeving die hier 3 jaar geleden heeft plaats gevonden. Er is hier op deze plaats een geheel dorp verwoest. Er zijn toen 48 doden gevallen. Ook zijn nering is toen verwoest. Nu heeft hij café in een container. Beneden vanuit zijn terras worden weer nieuwe huisjes gebouwd.

De rit gaat verder naar ons hotel, Belle Vue, met werkelijk een gigantisch mooi uitzicht. De zon schijnt er en we drinken een Berber thee, munt thee, op het terras.

Totdat het te koud wordt, 4 gr, en naar binnen gaan waar net de openhaard wordt aangemaakt en we pakken ons in in een deken. Een beetje warmer met een goede rook geur.

Nog even wachten op de warme soep en de Tajine met omelet en tomaat. .

De avond valt en wij gaan een koude nacht tegemoet

11 Maart

Om 8.00 uur ontbijt in onze herberg. Het is er nog wat frisjes. Vannacht heeft het flink gestormd, nu oogt het buiten wat rustiger. Ik heb slecht geslapen ondanks de drie dekens over mij heen toch vaak wakker geworden van de kou. De twee paar sokken die ik op het laatst aan had gaven iets verlichting. Er is geen verwarming in de herberg. Na een, karig, ontbijtje vertrek, 8.45 uur, naar Aghbalou. Het is buiten 2 ° en er ligt ijs op de plassen. Het wordt een rit met veel hindernissen omdat er overal aan de weg gewerkt wordt. Regelmatig moeten er eerst stenen worden geruimd voordat we verder kunnen rijden.

Om 13.00 uur arriveren we in Asni 90 km gereden. Net buiten Asni zien we een groot aantal koereigers misschien wel 100. Ze nestelen in de bomen langs de weg. Er zitten ook ooievaars tussen op het nest. We rijden verder, de dorpjes (stadjes) worden groter en levendiger. Het gebied is rijk aan kinderen. De straat ziet er zwart van. Opvallend: de meisjes en jongens lopen strikt gescheiden naar huis of school. Nog een opvallendheid is de ongelooflijke hoeveelheid afval die overal langs de kant van de weg ligt. Het maakt niet uit wat je koopt er wordt altijd een plastic zakje omheen gedaan dat dan, naar het schijnt, onmiddellijk wordt weggegooid.

Onderweg maken we nog een stop bij een Aragan olie winkeltje. Het wordt beheerd door een corporatie van vrouwen. Twee vrouwen malen de Aragon noten met een wel zeer antieke steen molen tot pap. Hiervan wordt dan de olie onttrokken.

Marijke koopt een flesje om haar tedere huid te behouden. Tegen 17.00 uur arriveren we in ons hotel, Top ourika in Aghbalou. Ziet er niet slecht uit. Benieuwd hoe het eten zal zijn.

12 Maart

Om 7.30 wordt het ontbijt op de kamer geserveerd. Omeletje met nog warm brood en Nescafe met warme melk. Gisterenavond ook lekker gegeten, salade met friet en brochette. Vandaag gaan we naar Oukaimeden, een ski resort Op 2200 meter hoogte. Het wordt een rit van 45 km. Het eerste stuk rijdt prima, het laatste stuk, 15 km, heeft een slecht wegdek en er wordt weer aan de weg gewerkt, nodig.

Vlak voor het eindpunt van de weg kunnen we niet meer verder omdat er een dikke laag harde sneeuw ligt. Hier zijn ook de ski liften die niet, (meer) werken. Het gehele ski dorp oogt wat verlaten. Het lijkt erop dat de hoogtijdagen hier wel voorbij zijn. De ons beloofde vogels die in allerlei verslagen en reisgidsen vermeld worden laten het ook afweten.

Maar niet alles is treurnis. We krijgen wel 10 strandleeuweriken te zien, mooi op kleur. De lucht is vol met Alpen kauwen- en kraaien en bij een militaire kazerne zitten en vliegen wel 50 rotsmussen rond. De beloofde rode woestijnvink laat het afweten evenals de Grijze gorzen.

Alpenkraai

Alpenkauw

De uitzichten van hier zijn magnifiek en de zon verwarmd het geheel al aardig op, 14 °. Om het hoog(s)te punt van onze trip te vieren trakteren we ons op koffie met appeltaart op een wat mondain terras. Eerst kregen we ieder een kleine punt, de ober murmelde wat van de keuken, wat wij niet begrepen. Even later werd er voor ieder een dubbel zo groot stuk gebracht. In Marokko hebben ze het goed voor elkaar voor de verwende toerist.

Op de terugweg naar beneden maken we een paar vogel stops om de lijst nog wat op te hogen. Omdat het nog wat te vroeg is om naar ons hotel te gaan rijden we dat maar voorbij verder het Ourikadal in. Het gehele dal langs de weg is een lint van restaurants, hotels en winkeltjes. Veel ervan in een verwaarloosde stijl. Op een plaats hebben ze er wel een echte kermis van gemaakt door het gehele gebied rond een restaurant in allerlei zachte kleuren te verven. Vanavond eten we op onze kamer, Tajine met kip, rozijnen, gedroogde pruimen en friet met een salade Marocaine vooraf. Morgen thuis weer een bier.

13 Maart

Laatste dag in Marokko. De douche heeft weer warm water. Snel poetsen en dan naar buiten. De zon staat stralend aan de hemel het is nog wat fris 12° maar dat zal straks wel beter worden.

Achter het hotel stroomt een riviertje waar nu veel smeltwater doorheen stroomt. Ook op de weg stroomt water dat uit de bergen komt. Ik loop even over de hangbrug naar de overkant en ben blij dat ik terug ben. Niet te geloven dat ze deze brug nog laten gebruiken. Op verschillende plaatsen is hij doorgeroest en op enkele plaatsen provisorisch gerepareerd.

Ik maak mijn wandeling af en zie nog mooi een grote bonte specht uit zijn woning kijken.
Tegen 9.00 uur ben ik terug voor het ontbijt. Daarna inpakken en vertrekken.
De rit naar het vliegveld is kort, 45 km. Onderweg laten we de autowassen en het interieur reinigen voor 5 Euro. Het kost wel wat tijd 1,5 uur. Maar dan kun je er met een gerust hart mee bij de autoverhuurder aankomen. Alles verloopt snel en om 3 uur zijn we al ingecheckt. Nog even wat labirinten naar de security check en de douane. Daarna wachten tot 17.20 uur voor vertrek naar Eindhoven.

Samengevat kunnen we terug kijken op een mooie vakantie die we met elkaar hebben doorgebracht. We hebben veel mooie Marokkaanse landschappen gezien van de wilde Atlantische oceaan de hoge besneeuwde bergen tot de mooie zandduinen in het oosten. Typisch Marokkaanse Tajines gegeten. Leuke ontmoetingen gehad met de lokale bevolking en veel mooie vogels kunnen bekijken.